

EXHLALE DOBRUNA-SALIHU

*Instituti Albanologjik
Eqrem Çabej p. n.
KOSOVË – 10000 PRISHTINË
esalihu_iak@hotmail.com*

RELJEF BOŽANSTVA VINA I VESELJA
IZ CENTRALNOG DIJELA DARDANIJE (KOSOVA)

**UDK 730 (36:497.115)
Izvorni znanstveni rad**

U ovom članku govori se o novootkrivenom votivnom spomeniku rimskog doba na Kosovu. Riječ je o reljefnoj ploči od domaćeg mramora iz sela Vrelo kod Istoka blizu Peći, na teritoriju municipija nepoznatog imena, posvećena božanstvu vinove loze, vina i veselja »laeto« (Liberu), koji je s pratnjom (thiasos) – satirom, Silenom i Panom koji svira siringu – isklesan cijelom njenom površinom. S ovom kompozicijskom shemom, ovaj spomenik, do sada predstavlja jedini primjer na cijelom području Dardanije, pružajući nam nove dokaze u domeni kultova tijekom antičkog doba u Dardaniji.

*Ključne riječi: reljefna ploča, Liber, thiasos, vino, veselje, Kosovo, Dardanija.
Key words: relief slab, Liber, thiasos, wine, mirth, Kosovo, Dardania.*

Slučajna arheološka otkrića na Kosovu sve više doprinose otkrivanju vrlo značajnih spomenika, tim više i posebnih značajki. Ovom prilikom riječ je o jednoj votivnoj ploči, koja svojim ikonografskim prikazom predstavlja prvi slučaj na ovom području, pri čemu nam pruža nove dokaze u domeni kultova tijekom rimskog doba, kojem vremenu i pripada. Veliko nam je zadovoljstvo što upravo ovaj prilog možemo posvetiti dragoj kolegici Dubravki Balen-Letunić, koju sam upoznala u ranim danima moga studija pri zagrebačkom Sveučilištu.

Spomenik je otkriven 06.06.2007. god. u selu Vrelo kod gradića Istok blizu Peći, na teritoriju municipija nepoznatog imena, i danas se nalazi u privatnom posjedu. Izrađen je od domaćeg bijelog mramora dimenzija 50 x 46 x 11–17cm.¹ Gornji kraj i desni kutak ploče s cijelim rubom ove strane su odlomljeni. Ima lagani priramidalni oblik koji završava lukom, što je uobičajeno kod ploča ove vrste. Otraga i s obje strane je neobrađena, a sprijeda je izrađena u reljefu. Uz lijevi rub, cijelom dužinom, je isklesana jedna tanka grana vinove loze s jednim grozdom na vrhu, pri kojoj se na postolju nalazi vinova posuda – *kantharos* malih dimenzija, dok su cijelom površinom isklesane četiri mitološke figure, mjestimično uništene. Središnja pripada glavnom božanstvu, Liberu (Dionisu), a osta-

¹ Spomenik je s najosnovijim podacima te godine objavljen od autorice (DOBRUNA-SALIHU 2007: 254, sl. 8).

le pripadaju njegovoj pratnji (*thiasos*). Kao glavna figura, on je većih dimenzija i uklesan u visokom reljefu, frontalno u položaju kontraposta. Prikazan je napola odjeven u uobičajeni ogrtač od jelenje (panterove) kože (*nebrys*), koji se kopča na desnom ramenu, a na nogama nosi duboke čizme.² Desnom rukom, uzdignutom iznad glave, koja je oštećena sa svim detaljima na licu, trebao bi držati grozd, a lijevom, također uništenom, obgrlio je osobu pored sebe oko ramena, koja predstavlja satira, kome nedostaje glava i desna ruka. On je prikazan nag u *en face* položaju, uz pokret na desno, pri čemu desnom rukom uz struk drži božanstvo. S druge mu se strane nalaze dvije ostale figure s tijelima u poluprofilu i glavama s dugom kosom i bradom u profilu, okrenute njemu. Jedna pripada Panu (Silvanu) koji sjedi na stijeni i svira svoj uobičajeni muzički instrument – siringu (*syrinx*).³ Iza leđa, u stojećem stavu, nalazi se druga osoba s kovčavom kosom koja pada sa tjemena i ovjenčana je tankom vrpcom, a u rukama drži nedovoljno jasan predmet prema Liberu. On svakako predstavlja Silena.⁴ Gledano u cjelini, kod ovog prikaza, riječ je o jednoj sceni u času veselja. S umjetničkog stajališta, riječ je o solidnom uratku talentiranog majstora, prema svemu sudeći putujućeg, koji ju je obradio na mjestu, negdje oko druge polovine 2. ili početkom 3. st.

Značaj otkrivanja ovog reljefa na ovom mjestu nalazi se u glavnim svojstvima ovog božanstva, čiji se kult, prije svega, povezuje s uzgojem vinove loze i umijećem proizvodnje vina (usp. ZANINOVIĆ 1984: 245 i d.). Kako se na širem području nalazi i u cijelom selu do prije dva desetljeća uzgajala ova biljka, što je vjerojatno antičko naslijeđe (DOBRUNA-SALIHU 2007: 251 i d.), vjerovati je da je to prije svega povod⁵. Što se tiče njegovog dedikanta (ili dedikanata), s obzirom na ruralni kraj, izvan urbanizirane sredine, trebao bi biti iz sloja domaćeg stanovništva, koji je, kao i u drugim ilirskim područjima⁶, pod italiskim Liberom štovao jedno staro epihorno božanstvo srodnih svojstava – istaknuvši posebice komponentu veselja, što je svakako povezano s božanskim napitkom – vinom i kulturom uživanja istog – u prilog čemu govori i velika uporaba vinove loze i bršljana (glavni simbol Dionisa – Libera) na nadgrobnim spomenicima Dardanije (usp. PAPAZOGLU 1969: 156–158; DOBRUNA-SALIHU 1987: 198; 2003–2005: 127–140).

Iako se figuralni prikazi Dionisovog *tiasosa* nalaze i u drugim rimskim provincijama⁷, ipak bližih ikonografskih analogija ovom reljefu ne nalazimo, jedino, donekle, s jednim vrlo kvalitetno obrađenim reljefom iz *Stobi*-a u Makedoniji u poziciji Libera i satira, dok su druge figure (Pan i Pri-jap) prikazane u drugoj kompoziciji, kojima se dodaje i menada (VULIĆ 1933: 28, kat. br. 79; DÜLL 1977: 328–329, kat. br. 107, sl. 31). Libera i satira – najčešćeg pratioca, u sličnoj poziciji nalazimo također i na skupini skulptura iz *Apulum*-a (Alba Julia) u Daciji (POP 1972: 176, sl. 4). Isto tako nalazimo ih i na spomenicima drugih središta Carstva, jer to je bio satirov uobičajeni prikaz u pokretu (usp. AURIGEMMA 1965: 82; T. 31: 206). U drugoj kompoziciji ovi pratioci (Silen i Pan) su prikazani i na reljefnoj ploči iz današnjeg Sandanskog u Makedoniji.⁸ Međutim, dok sva tri spo-

2 Dionisa – Libera u čizmama nalazimo i u prikazima drugih provincija (Usp. MIHALOV 1964: T. 111: 1718 (iz Trakije), BODOR 1968: 503: 7; 1968: 413 i d., sl. 1; ALICU – POP – WOLLMANN 1979: 84; kat. br. 71; T. 18: 71 (iz Dacije); DÜLL 1977, 322–323, kat. br. 98, sl. 34 (iz Makedonije); PAŠKVALIN 1986, 61–69, sl. 1–2 (iz unutrašnjeg dijela Dalmacije).

3 Opširno o Panu usp. MERIVALE 1969. Inače, prisustvo *tiasa* u svirci na muzičkim instrumentima, gdje se u najviše slučajeva javlja satir s frulom-dvojnomicom i menada s timpanom, u više primjeraka nalazimo na slikanim vazama (GASPARI 1986: 335, 343, 353, 368, 386, sl. 338, 342, 399, 462, 598, 599, 743, 744).

4 Silen je pratioc i Libera s Liberom (Usp. ALICU – POP – WOLLMANN 1979: 80, kat. br. 55–56; T. 14: 55–56).

5 Na ovom lokalitetu ima dosta arheoloških ostataka, međutim iskopavanja su počela tek ove godine.

6 Usp. PATSCH 1914: 194, prvi je znanstvenik koji je izrazio mišljenje da se na cijelom teritoriju nastanjenom Ilirima pod rimskim Liberom krije jedno epihorno božanstvo, a u čemu su ga podržavali i drugi znanstvenici.

7 Najveći njihov broj potječe iz Dacije (POP 1968: 413–414, sl. 1; 1972: 175, sl. 3; ALICU – POP – WOLLMANN 1979: 80, kat. br. 55; T. 14: 55; RUSSU 1980, 220, kat. br. 250, sl. 202, 223, kat. br. 253, sl. 205; SCHÄFER 2005: 337–338, sl. 3).

8 Usp. DÜLL 1977: 322, kat. br. 98, sl. 34, gdje se Pan sa siringom u jednoj ruci, Silen i dvije druge osobe nalaze uz Dionisa prikazanog kao konjanika u sceni berbe.

Slika 1 – Figure 1

menika, iako pripadaju kultu Libera, u užem smislu sadržajno se razlikuju od našeg reljefa, i s tog aspekta jednu daleku analogiju bismo mogli tražiti na reljefnoj ploči iz *Lychnidus*-a (Ohrida), gdje se uz Libera, za razliku, nalaze druge osobe iz njegove pratnje (satir i menade).

Što se tiče područja Dardanije, dok su ikonografske i epigrafske dedikacije Dionisu – Liberu prisutne u drugim njenim dijelovima, ovaj reljef na središnjem dijelu (Kosovo) do sada predstavlja jedini spomenik posvećen ovom božanstvu, što ga čini posebnim. Polazeći od ikonografskog prikaza, iz ostalih središta još je jedna reljefna ploča dobro sačuvana i također solidno urađena, a potječe s teritorija Skupija, otkrivena je u Barovu, gdje je bog, istovjetno odjeven u nebris i čizme, prikazan s poluodjevenom Ariadnom (Liberom) (VULIĆ 1931: 207–209, kat. br. 549; DOBRUNA-SALIHU 2003–2005: 851, kat. br. 390; T. 181: 335; 2007: 255, sl. 9). U ovom središtu i u *Mediani* kod *Naissus*-a pronađene su i tri skupine skulptura fragmentarno sačuvane, gdje je Dionis također prikazan samo s jednom osobom iz njegove pratnje (JOVANOVIĆ 1975: 59, br. 9; T. 8: 10, 61, br. 10; T. 15: 19; SOKOLOVSKA 1987: 191, kat. br. 167; T. 66: 7; DOBRUNA-SALIHU 2003–2005: 851, kat. br. 390–392; T. 181: 335–337).

Iz ovih središta potječu i tri epigrafske posvete, koje su za nas zanimljivije. Dok se na ari iz teritorija *Scupi*-a, otkrivenoj u Ljubotenu, Liber se javlja s uobičajenim epitetom *pater* (VULIĆ 1931: 211, kat. br. 562; DRAGOJEVIĆ-JOSIFOVSKA 1982: 55–56, br. 11) na spomenicima s teritorija *Naissus*-a, zajedno sa svojom ženskom paredrom Liberom nose rijetke epitete, koji su vrlo značajni, tim više jer su u izravnoj vezi s ikonografskim prikazom na našem reljefu. Kod jednog spomenika, otkrivenog u samom gradu, riječ je o ari posvećenoj ovom božanskom paru (uz Jupitera i Junonu) u obliku Libera i Hilare (PETROVIĆ 1979: 79, br. 25). Identifikacija Hilare s Liberom je ustanovljena od Th. Mommsena i A. Bruhla, gdje epitet *hilara* (»vesela«), koji se po prvi put javlja na jednom latinskom natpisu, njoj bi sasvim odgovarao, pretvarajući se u ime *Hilara* (Vesela) (BRUHL 1953: 217). Na drugom spomeniku – ploči sa seoskog lokaliteta Pusto Šilovo kod Leskovca, posvećenoj samo Liberu, pored uobičajenih epiteta (*pater* i *sanctus*), nosi i sadržajno sličan Liberin epitet – *laetus* (»veseo«), za koga nema mnogo potvrda, jer se jedino javlja kod antičkih autora

uz ime *Bakha* – grčke interpretacije rimskog Libera.⁹ U vezi ovog epiteta, od velikog značaja je njegovo prisustvo na poznatom reljefu s bakhičkim prizorom iz Salone s posvetom *Deo Laet[o]*, za koji je B. Gabričević dokazao da je riječ, slično Liberi, o epitetu koji se odnosi na Libera – Bakha (Veseli bog), pretvorivši se i u ime *Laetus* (isto kao i *Hilara*), pod kojim se krije božanstvo vegetacije epihornog stanovništva na širem teritoriju Ilirika (GABRIČEVIĆ 1957: 136 i d., T. 11), a vjerojatno i u području Dardanije, u korist čemu govori mjesto nalaza ploče – na poljoprivrednom zemljištu, na kojem se spominje jedan *vicus* (PETROVIĆ 1976: 140).

Oba epiteta vezana uz spomenike iz *Naissus-a* upućuju na činjenicu da su u sjevernom dijelu Dardanije božanski par Libera i Libere, koji prema Bruhlu predstavljaju domaći božanski par (BRUHL 1953: 156), uz božanstva plodnosti i vegetacije bili i božanstva veselja. Ove epigrafske dokaze ikonografski dokumentira i novootkrivena reljefna ploča s centralnog dijela Dardanije (Kosova), kako bi posvjedočila da je ovo božanstvo s istovjetnim svojstvima štovano u cijelom dardanskom području, po čemu je i osobito značajno.

Na kraju, naglasivši značaj ovog spomenika, koji je ujedno obogatio zbirku spomenika ovog božanstva u Dardaniji, nadati se da će sličnih otkrića biti još na Kosovu i u cijelom dardanskom području.

KRATICE

DictAnt – C. Daremberg – E. Saglio. Dictionnaire des antiquités grecques et romaines. Paris, 1877–1919.

IDR – *Inscriptiile daciei Romane*. (București)

IMS – *Inscriptions de la Mésie Supérieure*. (Beograd)

LITERATURA

ALICU, D. – C. POP – V. WOLLMANN 1979 – *Figured Monuments from Ulpia Traiana Sarmizegetuza*. BAR, 55/ 1979.

AURIGEMA, S. 1965 – *Le terme di Diocleziano e il Museo Nazionale Romano*. Roma, 1965.

BODOR, A. 1968 – Note a supra artei romane provinciale. AMN, 5/1968: 495–504.

BRUHL, M.A. 1953 – *Liber Pater*. Paris, 1953.

DOBRUNA-SALIHU, E.

- 1987. Nadgrobne stele rimskog perioda s područja Kosova. Arhitektonika i plastika. Résumé: Les stèles sépulcrales de l'époque romaine dans le territoire de Kossovo. Architectonique et plastique. AVes, 38/1987: 193–205.
- 2003–2005. *Plastika dekorative dhe figurative e gurit në Dardani gjatë kohës romake. Sepulkrale dhe e kultit*, 1–2. Prishtinë, 2003–2005.
- 2007. Viticulture on the basis of images and inscriptions on stone monuments of Dardania. *International conference on archaeology Viticulture and Olive Growing from Prehistory to the Middle Ages (Pula, 21.–25. November 2006.)*. HistAnt, 15/ 2007: 251–260.

DRAGOJEVIĆ-JOSIFOVSKA, B. 1982 – *Scupi et la région de Kumanovo*. IMS, 6/1982.

⁹ PETROVIĆ 1979: 121, br. 105 s citiranom literaturom.

- DÜLL, S. 1977 – *Die Götterkulte Nordmakedoniens in römischer Zeit*. München, 1977.
- GABRIČEVIĆ, B. 1957 – Deus Laetus. *VAHD*, 56–59/1/1954–57 (1957) (= *Antidoron Michaeli Abrahami*, 1): 136–138.
- GASPARI, C. 1986 – Dionysos-Dyonyosos/Bacchus. *LIMC*, 3, 2/1986: 296–405, 428–456.
- JOVANOVIĆ, A. 1975 – Neki aspekti problema skupnog nalaza skulpture sa Medijane od Niša. Résumé: Certains aspects du problème de la trouvaille collective de sculptures á Mediana près de Naisus. *Starinar*, 24–25/1973–74 (1975): 57–65.
- LENORMANT, F. 1877 – Bacchus. *DictAnt*, 1,1/1877: 591–639.
- MERIVALE, P. 1969 – *Pan the goat-god*. Cambridge, Massachusetts, 1969.
- MIHAILOV, G. 1964 – *Inscriptiones Graecae in Bulgaria repertae*, 3/2. Sofija, 1964.
- PAŠKVALIN, V. – Dva reljefa s prikazom boga Libera iz jugozapadne Bosne. *GZM*, 40–41/1985–86 (1986): 61–70.
- PATSCH, K. 1914 – Zbirke rimskih i grčkih starina u bos.-herc. zemaljskom muzeju. *GZM*, 26/1914: 141–219.
- PETROVIĆ, P. 1976 – *Niš u antičko doba*. Niš, 1976.
- PETROVIĆ, P. 1979 – Naissus-Remesiana-Horreum Margi. *IMS*, 4/1979.
- PAPAZOGLU, F. 1969 – Srednjobalkanska plemena u predrimsko doba: (Tribali, Autarijati, Dardanci, Skordisci i Mezi). Résumé: Les tribus indigènes de l'interieur Bakanique á l'époque préromaine. *Djela CBI*, 30,1/1969: 143–161.
- PAPAZOGLU, F. 2007 – *Srednjobalkanska plemena u predrimsko doba. Iz istorije antičkog Balkana. Les tribus indigènes de l'interieur Bakanique á l'époque préromaine*. Beograd, 2007.
- POP, C. 1968 – Une plaque votive dediée au culte de Dionysos. *Dacia*, 12/1968: 413–416.
- POP, C. 1972 – Reprezentári din Dacia dedicate lui Liber Pater Èi acoliþilor sái. Résumé: Représentations dédiées á Liber Pater et á ses acolytes en Dacie. *Apulum*, 10/1967 (1972): 174–182.
- RUSSU, I. I. 1980 – Dacia Superior. Ulpia Traiana Dacica (Sarmigetusa). *IDR*, 3,2/ 1980.
- SCHÄFER, A. 2005 – Durchbrochen gearbeitete Weihreliefs aus Dakien. *Akti VIII. Medjunarodnog Kolokvija o problemima rimskog provincijalnog umjetničkog stvaralaštva Religija i mit kao poticaj rimskoj provincijalnoj plastici* (Zagreb, 5.–8. 05. 2003.). Zagreb, 2005: 335–342.
- SOKOLOVSKA, V. 1987 – *Antička skulptura vo SR Makedonija. Ancient sculpture in SR Macedonia*. Skopje, 1987.
- VULIĆ, N. 1931 – Antički spomenici naše zemlje. *Spomenik SKA*, 71 (55)/1931.
- VULIĆ, N. 1933 – Antički spomenici naše zemlje. *Spomenik SKA*, 75 (58)/1933.
- ZANINOVIĆ, M. 1984 – Štovanje Libera na istočnom Jadranu. Riassunto: Il culto di Libero sull' Adriatico orientale. *Simpozijum Duhovna kultura Ilira (Herceg Novi, 4.–6. novembra 1982)*. *PosIzd CBI*, 67-11/1984: 245–252.

SUMMARY

A RELIEF OF THE WINE AND MERRIMENT DEITY
FROM THE CENTRAL DARDANIAN AREA (KOSOVO)

This paper presents a newfound votive monument from the Roman period, dated to the second half of the 2nd or the early 3rd century, found in the central part of Dardania (Kosovo). It is a relief made out of local marble of high quality, from the village of Vrelo at Istok near Peć, on the territory of an unknown municipium. It is dedicated to the deity of grape vine and wine (Liber), depicted with his entourage (thiasos) – satyr, Silenus and Pan playing in a scene of merriment over its entire surface. It is the only monument in the whole of Kosovo dedicated to this deity and with this compositional scheme, it is the only example on the whole territory of Dardania, which makes it truly special. Moreover, this depiction on the relief completes in an iconographic sense the epigraphic evidence from the northern part of Dardania mentioning Liber with an epithet »laetus« (merry), thus documenting this deity, under which we understand an old epichoric vegetation deity, having similar characteristics on the entire Dardanian territory.

Rukopis primljen: 1.XII.2009.
Rukopis prihvaćen: 12.XII.2009.